

Blahorečenie matky Alfonzy Márie – Alžbety Eppingerovej (9.9.1814 – 31.7.1867)

Proces blahorečenia ctihodnej Božej služobnice matky Alfonzy Márie Eppingerovej sa dostal do záverečnej fázy.

Tešíme sa radostnej správe z Vatikánu, že po mnohých rokoch očakávania je tu skutočnosť a dar, že zakladateľka Kongregácie sestier Božského Vykupiteľa Cirkvou bude vyhlásená za blahoslavenú.

Po uznaní zázraku na jej príhovor definitívnym zavŕšením kauzy je slávnostný beatifikačný akt v nedeľu **9. septembra 2018** o 14.30 hod. vo francúzskom **Štrasburgu**, v Katedrále *Notre Dame de Strasbourg*.

Priebeh procesu blahorečenia:

- *Od roku 2003 na kauze blahorečenia pracuje postulátorka sr. Katarína Krištofová, SDR. Dňa 31.10.2003 jej Kongregácia pre kauzy svätých potvrdila mandát na túto úlohu.*
- *Samotná kauza však začala 29. januára 1951, kedy bol proces otvorený v Štrasburgu. Pre mnohé príčiny bola niekoľkokrát prerušená, zastavená, nie však zo strany Kongregácie pre kauzy svätých.*
- *Zázrak, ktorý Cirkev po preskúmaní úradne potvrdila dekrétom, sa stal vo Francúzsku v roku 1955. Išlo o uzdravenie zo závažného stavu zakľúčenia čriev, pred ktorým lekári kapitulovali. Sestra Katarína stručne opisuje udalosť: „Zázrak sa stal 29. mája 1955 vo francúzskom mestečku Mulhouse v nemocnici, kde pracovali sestry matky Alfonzy Márie. Išlo o 66-ročnú ženu, ktorá vážne ochorela na zakľúčenie čriev. Táto diagnóza je aj dnes smrteľná, ak sa človeku nepomôže. Dotyčná osoba bola v priebehu piatich dní dvakrát operovaná, ale bez značného zlepšenia. Keď sa na piaty deň večer lekári už vzdali akejkol'vek nádeje, že je možné jej ešte pomôcť, sestry sa začali veľmi úpenlivo modliť k matke Alfonze Márii. Už na druhý deň ráno bolo zjavné, že pacientka sa cíti lepšie. Za niekoľko dní sa úplne uzdravila, i keď počas operácie došlo k tomu, že jej museli extrahovať 45 centimetrov čriev. Dožila sa, na vtedajšiu dobu, vysokého veku, po uzdravení žila ešte 19 rokov. Od zázračného uzdravenia nenastala u pacientky žiadna recidíva, takže uzdravenie bolo úplné, náhle a trvalé.“*
- **Vydanie dekrétu o potvrdenom zázraku na príhovor ctihodnej Božej služobnice Alfonzy Márie Eppingerovej schválil Svätý Otec František 26. januára 2018.**
- *Matka Alfonza Mária pochádzala z diecézy Štrasburg, kde je aj pochovaná v alsaskom meste Oberbronn. Blahorečenie bude významné pre celú Štrasburskú arcidiecézu. Najintenzívnejšie ho však bude prežívať duchovná rodina zložená z rehoľných sestier i laikov, ktorá považuje matku Alfonzu Máriu za svoju zakladateľku. Tvorí ju Kongregácia sestier Najsvätejšieho Spasiteľa a ďalšie dve sesterské kongregácie: Kongregácia sestier Božského Vykupiteľa so sídlom v Ríme a Kongregácia sestier Vykupiteľa so sídlom vo Würzburgu, ako aj pridružených laikov a sympatizantov, ktorí sa hlásia k charizme budúcej blahoslavenej.*
- *Sestra Katarína má ako postulátorka aj naďalej plné ruky práce. Jej úlohou je príprava relikviára s telesnými pozostatkami kandidátky blahorečenia, ktoré budú pri slávnostnom akte vystavené k verejnej úcte. Prezradila, že to bude relikviár zhotovený z ružového kameňa, typického pre tamojšiu oblasť a bude symbolizovať matku Alfonzu Máriu ako vzácny drahokam vydolovaný z Alsaskej zeme. Ako spoločný dar troch rehoľných kongregácií Štrasburskej arcidiecézy zostane relikviár natrvalo v katedrále pre veriacich, ktorí sa sem prídu modliť a prosieť novú blahoslavenú o príhovor.*
- *Ďalšou úlohou je príprava liturgických textov na slávnosť blahorečenia. Sestra Katarína*

vysvetľuje: „Budeme v diecéze Štrasburg, takže bude prevládať francúzština, ale keďže sme rozšírené v 16 krajinách a v 68 diecézach sveta, zaznejú tam aj jazyky našich kongregácií: liturgické čítania, prosby, piesne. Každý, kto bude na blahorečení v zastúpení sestier a laikov bude môcť počuť aj vlastný jazyk.“

Svätosť za každú cenu

„Chcem sa stať svätou, aj keby ma to stálo život... Môj Ježiš, chcem urobiť všetko, čo mi prikážeš. Ale daj mi tvoju milosť. Ty si moja nádej.“ Tieto slová vyslovila mladá Alžbeta Eppingerová, ktorá pochopila, že ľudský život má zmysel len vtedy, ak je darom Bohu cez službu bratom a sestrám. Oslovená láskou Krista Vykupiteľa, ktorú prežívala hlboko v srdci, chcela všetkým povedať, že v Božích očiach nie je nikto nepatrný, že sme všetci jeho milovanými deťmi. Stala sa zakladateľkou Kongregácie sestier Božského Vykupiteľa a cez službu chudobným chorým a deťom bola povolaná spolupracovať na diele vykúpenia. Prvé pravidlá, ktoré diktovala svojmu spovedníkovi, začína citátom z Evanjelia svätého Jána: „Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život“ (3, 16).

Tridsaťpäťročná Alžbeta – už ako Matka Alfonza Mária – bola presvedčená, že túto pravdu sa musia dozvedieť všetci, najmä tí, ktorí nemajú nádej. Nasledovala svojho Božského Vykupiteľa a ohlasovaniu jeho lásky zasvätila celý svoj život.

31. júla 2017 uplynulo 150 rokov od jej smrti, ale dielo, ktoré cez ňu Boh začal, pokračuje...

Alžbeta sa narodila 9.9.1814 ako prvé dieťa v roľníckej rodine Juraja Eppingera a Barbory Vogtovej v Niederbronne vo Francúzsku. Rodičia boli zbožní roľníci a snažili sa dať svojim jedenástim deťom dobrú kresťanskú výchovu. Alžbeta mala citlivú povahu, rozvážne zmýšľanie a trochu tvrdohlavý, zanovitý temperament. Veľmi skoro vzbudila pozornosť jej nápadná náklonnosť ku všetkému, čo súviselo s Bohom. Čím lepšie spoznáva Boha, tým väčšmi si uvedomuje podstatu hriechu ako neposlušnosť, nevd'ak, krivdu, urážanie, zlo a nespravodlivosť voči nemu. Rozhodla sa bojovať proti každému druhu hriechu. V tomto boji ju posilňovalo rozjímanie o utrpení a smrti Vykupiteľa a zároveň ju podnecovalo k dobrovoľným skutkom pokánia a zmierenia. S radosťou a veľkou pozornosťou sa zúčastňuje vyučovania katechizmu pod vedením farára Jána Dávida Reicharda, ktorý bol kňazom svätého života a dobrým znalcom ľudí. Práve on bol presvedčený o tom, že Alžbeta je dieťaťom, ktoré mimoriadne spolupracuje s Božou milosťou. Dvanásťročná zatúži stať sa rehoľnou sestrou. Ako štrnásťročná pristupuje k prvému svätému prijímaniu. Práve Eucharistiou si upevňuje spojenie s Bohom.

V sedemnástich rokoch na ňu prichádzajú tvrdé a ťažké skúšky. Prerušovane – sedem a pol roka – je chorá a pripútaná na lôžko. Avšak spôsob, ako utrpenie prijíma, ako sa modlí a tým sa prehĺbuje v tajomstve kríža, pôsobí na všetkých veľmi priaznivo. Vo farnosti bola pre dievčatá a priateľky v jej veku radkyňou a vodkyňou. V čase choroby sa nápadným spôsobom objavilo mystické omilostenie, osobitne v mimoriadnom poznávaní. Alžbeta mohla prostredníctvom výnimočnej schopnosti skúmať ľudské srdcia, vyjaviť skryté veci a predpovedať budúce udalosti. Ľuďom, ktorí k nej prichádzali a ktorých nikdy predtým nevidela a nepoznala, neraz priamo povedala vážnu pravdu. O tom, aký dopad mali jej slová, svedčí farár Reichard: „Mohol som zažiť obrátenia, ktoré sú široko-d'aleko obdivuhodnejšie ako prebudenie mŕtveho. Ako spovedník zakladateľky môžem hovoriť o zázraku Božieho milosrdenstva a som za to vd'ačný.“ Prof. Dietrich z kňazského seminára v Štrasburgu, ktorý bol na príkaz biskupa Dr. A. Rässsa poslaný vyšetriť „Niederbronnské udalosti“, pri odchode s presvedčením povedal: „Nie s človekom, ale s anjelom som hovoril.“

Ani napriek ťažkej chorobe sa Alžbeta nevzdáva myšlienky na Bohu zasvätený život, ktorú už dlho prechováva vo svojom srdci. Nikdy nepomýšľala na založenie rehole. Nechcela byť rehoľnou sestrou len v uzavretom kláštore. Chcela sa modliť, ale aj vplývať na iných. Požiadala o prijatie do Kongregácie školských sestier Božej prozreteľnosti. Tento plán však biskup Räss neschválil. Poznal Alžbetu osobne a vedel aj o jej prospešnom vplyve na široký okruh obyvateľov, ktorý chcel vo všeobecnosti zachovať. Biskup sa už aj tak zaoberal myšlienkou založenia kongregácie, ktorá by

zodpovedala vtedajším pomerom a jej hlavnou úlohou by bola starosť o chorých, starých ľudí a deti. Toto vnuknutie ho držalo odvtedy, keď sa okolo Alžbety zhromažďovalo čoraz viac rovnako zmýšľajúcich mladých dievčat, ktoré sa ňou dali viesť.

Dňa 25. februára 1849 počas svätej omše zjavil Pán Alžbete, že od svojho detstva bola vyvolená stať sa pomocou pre ľudstvo. Ona mala iba jedinú námietku: „*Som taká biedna a nevzdelaná.*“ Pán jej odpovedal: „*Neboj sa. Je to moje dielo. Práve preto, že si nevzdelaná, chcem cez teba zjaviť svoje milosrdenstvo.*“ Alžbeta bola povolaná založiť novú kongregáciu. Videla v tom Božiu vôľu. Dôverovala, že jej Boh udelí múdrosť. Pretože sama kráčala cestou čností, stala sa schopnou priviesť na túto cestu aj iných.

V Alsasku na dedinách a na samotách nebolo lekára. Ľudia boli priveľmi chudobní, aby si ho mohli zavolať. Chorí doma boli bez vhodnej opatery. Alžbetu silno oslovila myšlienka milosrdenstva. Chcela sa ujať predovšetkým chudobnej robotníckej vrstvy a opustených chorých v ich domácnostiach. Spolu s farárom Reichardom premysleli všetky podrobnosti novej spoločnosti, vypracovali konštitúcie, predložili ich biskupovi Rässovi a prosili o ich schválenie. Biskup schválenie udelil a dal dovoľenie, aby sa v lete 1849 začalo so založením. „*Rehoľa dcér Božského Vykupiteľa na ošetrovanie chorých a na pomoc ostatným chudobným, zriadená na česť Najsvätejšieho Ježišovho Srdca a Nepoškrveného Srdca Panny Márie, pod ochranou svätého Alfonza de Liguori a svätej Terézie z Avily*“ – tak znel celý názov novej spoločnosti v najstaršom texte prvých pravidiel. Nová spoločnosť bola založená ku cti dvoch Najsvätejších Srdc, lebo „*sestry Božského Vykupiteľa majú Najsvätejšie Srdcia napodobňovať predovšetkým v dobročinnosti voči trpiacim, čo je vlastne ich najkrajšou úctou*“.

28. august 1849 je pre dejiny sestier navždy pamätným dňom, keď sa zakladateľka s prvými tromi postulantskymi usadila v núdzovo zariadenom kláštore. Zdalo sa, akoby s novým povolaním skončili staré časy utrpenia. Farár Reichard o tom hovorí: „*Po štvorročnej chorobe, počas ktorej bola skoro stále pripútaná na lôžko a veľmi slabá, mohla sa teraz v dome pohybovať ľahko a bez pomoci, aby dokončila úplné zariadenie domu.*“ 10. septembra 1849 sa uskutočnila rehoľná obliečka zakladateľky v prítomnosti farára Reicharda, ktorý zastupoval biskupa. Prijala meno Alfonza Mária. Prečo si priala meno Alfonza? V zjaveniach videla Pána, Božiu Matku a častejšie počula rozprávať svätého Alfonza. Dostala od neho ponaučenia o spoločenstve. Dňa 2. januára 1850 zložila zakladateľka sľuby a bola ustanovená za predstavenú novej spoločnosti. Odteraz už Kongregácia mohla existovať so všetkým, čo k tomu patrilo. V jednom zjavení povedal Pán matke Alfonze Márii: „*Bud' vždy mierna a láskavá! Nepravosť však nenechaj tak! Tvoje napomenutia nech sú väčšmi prosbou než výčitkou! Hovor veľa o hodnote duše!*“

Matka Alfonza Mária mala v sebe výnimočnú charizmu: kázala bez slov, zahánala zlo a podporovala dobro v iných. Keď v roku 1854 vypukla v Alsasku cholera, povedala svojim sestram: „*Teraz sú dni skúšky. Máme prekonať veľmi odstrašujúcu chorobu. Smrť chodí okolo. Chceme jej vytrhnúť korisť, pokúsiť sa zachrániť pre večnú spásu aspoň duše chorých. Títo chorí nie sú vôbec pripravení.*“ Sestry si počínali naozaj hrdinsky a spoločenstvo rástlo aj počtom.

V poslednom roku života podrobil Pán matku Alfonzu Máriu ešte jednej skúške – od materského domu sa oddelili domy vo Viedni, Šoproni, Würzburgu. Pre zakladateľku to bolo vari najväčšie vonkajšie utrpenie v živote. Zažila však ešte aj veľkú radosť: 11. apríla 1866 získala Kongregácia pápežské schválenie. Vtedy už mala 400 sestier približne v 76 domoch. Na jar 1867 sa zdravotný stav 53-ročnej zakladateľky zhoršil. Napriek telesnej slabosti bola naďalej ochotná pracovať. Dňa 21. júla utrpela ischemickú príhodu mozgu a 31. júla 1867 zomrela. Všetci tí, ktorí ju poznali bližšie, povedali: „*Bola svätou.*“ Nemodlili sa za ňu, ale modlili sa k nej.

Celý život matky Alfonzy Márie ukazuje protiklad sily a slabosti. Jej neobyčajná energia bola ustavične brzdená jej telesnou krehkosťou a smrť predčasne ukončila jej plodný život.

Jej dielo je v plnom rozkvet, keď sa zdá byť poškodené odtrhnutím nádejných filiálok. Jej samej sa dostáva mnoho pôct, súčasne sa však na ňu valí prúd osočovania. Na jej ceste k Bohu ju sprevádzajú slnečné i tienisté chvíle. Ponorená v utrpení ľudských osudov má účasť na tajomstve Božieho milosrdenstva. Z hodín milosti, plných svetla, čerpá ducha svojej apoštolskej činorodosti.

Spolu s mnohými inými svedkami zakúša matka Alfonza Mária počas svojho života, ako Boh zaobchádza so „svojimi“: „*Stačí ti moja milosť, pretože sila sa dokonale prejavuje v slabosti*“ (2 Kor 12, 9).

(Prevzaté a spracované podľa: Vatikánskeho rozhlasu a časopisu Slovo medzi nami.)

Viac o MAM, jej sestrách a dielach:

<http://www.alfonza-maria-eppinger.com/>

<http://www.alfonzamariaeppinger.com/>

<http://www.congregatio-sdr.com/>

<http://www.sdr.sk/>

<http://www.alzbetka-no.sk/nove/NO/precoalzbetka.html>